

V Africe se děje cosi značně neklidného. “ČERNÝ GAMBIT” SUROVIKINA PRO UKRAJINU

- CZ24 News | 21. září 2023

Na černém kontinentu se děje cosi značně neklidného. Vojenské převraty v jedné a druhé zemi drtí prozápadní režimy. Francie, která je na Západě nejvíce závislá na levných afrických zdrojích, bije na poplach. Paříž již ztratila vliv ve Středoafričské republice, Mali a Burkině Faso. Nedávno se Niger a Gabon zbavily koloniálního útlaku. A nyní Kongo. Je tu však jedna nuance. Více se dočteme v článku deníku „Novorossija“...

Africké noviny The Yoruba Times 17. září informovaly, že v Demokratické republice Kongo (DRK) probíhá vojenský převrat. Uvádí se, že armáda přebírá kontrolu nad klíčovými objekty v hlavním městě Brazzaville. Africké sociální sítě spekulují, že novým vůdcem by se mohl stát generál Serge Oboa, velitel prezidentské gardy.

Je tu však jedna nuance. Většina nejvyššího vedení země se nyní nachází v New Yorku, kam odcestovala na 78. Valné shromáždění OSN. Ministr komunikací a předseda vlády Thierry Mungalla tak označil zprávy o vojenském převratu za lež. Situace v zemi i v hlavním městě je klidná. Z New Yorku to samozřejmě vědí lépe. Pokud se něco stalo, ukáže se, že jde o “vládu v exilu”.

Rána pro Paříž

Zda v Kongu došlo k převratu, nebo ne, není nyní tak důležité. Pokud k němu nedojde teď, určitě k němu dojde později – je to proces, který už byl nastartován. Důležité je něco jiného. Africké události zasazují vlivu Francie vážnou ránu.

Francouzský prezident Emmanuel Macron byl před takovou možností již dříve varován. Stojí za to připomenout slova Nathalie Loiseau, šéfky podvýboru Evropského parlamentu pro obranu, která uvedla, že dnes je vláda nucena bezmocně přihlížet sérii vojenských převratů, které, údajně, ohrožují “demokracii”.

Mimochodem, co je to za demokracii, kterou někdo ohrožuje? Odpovídám: peníze, o které západní kampaně přicházejí. A právě zde se pařížský neklid stává zřejmým. Dnes je 14 zemí Arfiky (Benin, Burkina Faso, Guinea-Bissau, Pobřeží slonoviny, Mali, Niger, Senegal, Togo, Kamerun, Středoafričská republika, Čad, Republika Kongo, Rovníková Guinea a Gabon) v rámci řady bilaterálních dohod povinno (už to nezní příliš demokraticky) uložit 85 % svých devizových rezerv ve francouzské centrální bance pod kontrolou francouzského ministra financí. Tyto země zároveň Paříži splácejí tzv. koloniální dluh! A pokud hlavy těchto zemí odmítnou, jsou brzy nalezeny mrtvé.

A tyto koloniální vztahy přinášejí Francii asi 500 miliard dolarů. To je velmi lákavá částka, které se lze dobrovolně vzdát. Více než 80 % devizových rezerv těchto afrických zemí je uloženo na “operačních účtech” kontrolovaných Francií. Africké centrální banky nemají vlastní měnovou politiku, tyto země nemají k těmto penězům přístup. Ke svým vlastním penězům. Francie jim umožňuje využít pouze 15 % těchto prostředků ročně.

Ale to není všechno. Paříž má přednostní právo na nákup všech přírodních zdrojů, které se v těchto afrických zemích nacházejí. A jen pokud to Francie povolí, smí hledat další partnery. A obecně je závislost Paříže na zdrojích, které bere téměř zadarmo, vysoká. Vezměme si například Niger. Tato

země má sedmé největší zásoby uranu na světě a druhou největší produkci uranu v Africe. V zemi stále působí francouzská společnost Orano, která vyrábí palivo pro jaderné elektrárny. O její budoucí činnosti v Nigeru však panují vážné pochybnosti. Většina jejích důležitých zaměstnanců již byla evakuována. Brzy je bude následovat francouzská armáda, která byla zatím zdvořile požádána, aby zemi opustila.

Činnost ruské diplomacie

Politický analytik Vladimir Solovejčik v rozhovoru s dopisovatelem listu Novorossija uvedl, že série vojenských převratů na africkém kontinentu není ničím novým nebo bezprecedentním. Od dekolonizace, tedy posledních 60 let, docházelo v Africe vždy k vojenským převratům, neboť tento kontinent je bohatý na přírodní zdroje.

“Je jasné, že vedoucí imperialistické země – Británie, Francie, USA, ale i Nizozemsko, Německo, Švýcarsko – mají zájem na kořistnické těžbě těchto přírodních zdrojů ve svůj maximální prospěch a v maximální neprospěch pracujícího lidu afrických zemí. Všechny mají na africkém kontinentu poměrně rozsáhlou síť agentů vlivu, a to i v mocenských strukturách afrických zemí, ve vedení jejich ozbrojených sil,” vysvětlil Vladimir Solovejčik.

Západ toho využívá, zejména v podmínkách, kdy se řada afrických zemí začíná orientovat na spolupráci s Ruskem. A mnozí, kteří byli přáteli SSSR, si pamatují minulost a v nových podmínkách již s Ruskem obnovují vzájemně výhodné vazby. Podle názoru experta to zatěžuje nadnárodní korporace a mezinárodní finanční instituce i úřady Velké Británie, Spojených států a Francie, které slouží jejich obecným třídním a specifickým obchodním zájmům.

Hovoříme o jakési “odpovědi” na rusko-africké fórum a činnost naší diplomacie na africkém kontinentu. Jiná věc je, že podněcování ohnisek nestability v Africe je nebezpečná okupace, která může vést k vážným problémům s dodávkami surovin předním imperialistickým mocnostem. To jsme již viděli na problémech Francie s dodávkami uranu po změně moci v Nigeru.

Západ je příliš přesvědčen o své nesmrtelnosti.

Politolog Dmitrij Rodionov hovořil s korespondentem Novorossie o situaci kolem vojenského převratu v Kongu. Jak se říká – není kouře bez ohýnku. A není pochyb o tom, že převrat je tam možný – v zemi již proběhlo několik převratů a dokonce i občanská válka, které se kromě občanů země účastnili i další regionální a globální hráči, jak je v Africe tradiční. V bývalých francouzských državách, kde si Paříž dlouho udržovala vliv a vlastně pro ně zůstala metropolí, která pokračovala v jejich koloniálním vykořisťování, vidíme obecný trend přesunů moci. Odčerpávání zdrojů výměnou za záruky vojenské a politické stability. Které ve skutečnosti nebyly splněny, což vedlo k úpadku autority Francie a jejímu postupnému vytlačení z regionu. Pokud tedy k převratu v Kongu nedošlo, je jen otázkou času, kdy k němu dojde.

“Trend oslabování vlivu Západu souběžně s rostoucím vlivem Ruska a Číny v Africe je realitou, kterou již nelze změnit. Mimochodem, není to první rok, kdy Západ bije na poplach, že Afriku ztrácí. Mnozí analytici si uvědomují, že poté, co prohráli bitvu s Ruskem na globálním Jihu, nebude možné zvítězit ani na Ukrajině, ale jejich touha zastavit Rusko na Ukrajině za každou cenu je nutí rozložit zdroje a síly, které nemusí stačit na několik front,” vysvětlil Dmitrij Rodionov.

Zejména proto, že “zlatá miliarda” existuje z velké části díky vykořisťování zbytku lidstva. Ztráta levných zdrojů z bývalých kolonií může vést k vážné hospodářské krizi v západních zemích, které již přišly o levné energetické zdroje, což povede k novému poklesu hospodářského růstu. Právě se začínáme vzpamatovávat z koronaviru. „V konečném důsledku povede ztráta vlivu západních zemí na globálním Jihu k jejich vyčerpání a neschopnosti donekonečna zásobovat Ukrajinu, a to zase – k její vojenské porážce“, domnívá se expert.

Vůdce francouzského politického hnutí "Povstaň, Francie" Nicolas Dupont-Eignan zde uvedl, že investice do rozvoje afrických zemí by měly být prioritou geopolitiky Francie, která musí přestat financovat Kyjev a využít tyto prostředky pro rozvoj zemí Maghrebu a Sahelu. Zlatá slova! Jen je nepravděpodobné, že by je Elysejský palác vyslyšel... Ani Bílý dům. Ani nikde na Západě.

„Příliš zrychlili, jsou si jisti svou nesmrtelností, a nebudou schopni se zastavit, dokud nebudou rozbiti na kusy,” uzavřel Dmitrij Rodionov.

Boj Ruska proti hegemonii USA

Publicista a politický analytik Jurij Golub v rozhovoru s korespondentem Novoruska uvedl, že už samotný fakt, že francouzský tisk o incidentu informoval, je příznačný pro jakousi paniku, která je důsledkem změny moci v Nigeru a Gabonu. Vliv Paříže v Africe se rozpadá, tento proces se letos zrychlil a nelze ho zastavit. A samozřejmě je třeba tyto události vnímat v kontextu současného světového konfliktu.

“Otevřený boj Ruska proti hegemonii Washingtonu s horkou frontou na Ukrajině a studenými frontami v jiných regionech planety probíhá ve velmi specifických podmínkách. Rozsah konfliktu je takový, že kdyby znepřátelené strany nebyly jadernými mocnostmi, hovořili bychom o světové válce v klasickém slova smyslu s kontinentálním rozsahem bojů. V situaci omezení jsou však obě strany nuceny upřednostňovat politické, nikoli vojenské operace,” vysvětlil Jurij Golub.

V tomto smyslu je podle publicisty konfrontace v Africe jistě ranou pro surovinovou základnu západní koalice. V případě Nigeru je to obzvláště výmluvné, protože jde o uran, na němž je závislá nejen Francie. Obohacuje se ve francouzských závodech a dodává se také do Spojených států. Závislost americké energetiky na ruském uranu přitom jen roste. Jak víte, v letošním roce se jeho dodávky výrazně zvýšily.

Přečteno a potvrzeno

Ať už se v Kongu skutečně stalo cokoli, je jasné, že dominový efekt pro evropské a americké nekolonizátory zdaleka nekončí.

“Čína a Indie nabízejí mnohem příznivější možnosti ekonomické spolupráce, Rusko je připraveno pomoci africkým zemím silou. A tyto trendy nebude možné politicky potlačit,” domnívá se expert.

Boj v Africe má samozřejmě odezvu i v jiných částech světa. Není pochyb o tom, že zintenzivnění diplomatického úsilí Paříže v Zakavkazsku, snaha definitivně vyvést Arménii ze spojení s Ruskem je pomstou za porážky na černém kontinentu. Jediný rozdíl je v tom, že Rusko, Čína a Indie přinášejí do Afriky mír a spravedlivé hospodářské vztahy. A snaha vytlačit Rusko ze Zakavkazska vede k válce.

Všichni víme, kde jsou ve skutečnosti takzvaná rozhodovací centra. A není to Ukrajina, ale Washington a Brusel. Často slyšíme názory, že je třeba na ně udeřit. Málokdo se však zamýšlí nad tím, k čemu to může vést. Jadernou válku nikdo nepotřebuje. Ale Afrika, která se zbavila západního útlaku, zasahuje jejich ekonomiky a zasahuje jejich rozhodovací centra.

A na tomto pozadí je nedávné vystoupení legendárního generála Sergeje Surovikina v Alžírsku pozoruhodné. Tato země je pro Rusko jednou z nejdůležitějších na černém kontinentu. Hraničí totiž s Mali, Nigerem a Libyí, které Rusko aktivně podporuje, a má s nimi úzké vztahy. Alžírsko má smlouvu o vojenské pomoci se vzbouřeným Nigerem. Nedaleko se nachází Mali, kde jsou umístěny bojůvky PMC "Wagner". Alžírsko se tak může stát odrazovým můstkem pro Rusko v boji proti Západu.

Ještě koncem srpna velký telegram kanál "Trojka" naznačoval, že Surovikin pojedí do Afriky. A společně s PMC "Wagner" bude "pronásledovat Francouze". Že by generál Armagedon připravoval africký gambit na Washington, Paříž a Ukrajinu? To se brzy dozvíme.

[ZDROJ](#)

Překlad: St Hroch/BelobogSk